

Piraterne fra Penzance

AARHUS TEATER STORE SCENE

Aarhus Teater

og musicaltraditionen

MUSIKDRAMATIKKEN har altid været populær på Aarhus Teater. *Oklahoma* var den første moderne musical, som blev præsenteret tilbage i 1950 – med stor publikumssucces. I årene efter blev de store musicals taget op jævnlige frem til 1973, hvor teaterchef Henrik Bering Liisberg (1973-79) valgte at spille musicalen *No No Nanette* - med Marguerite Viby i hovedrollen – et tilløbsstykke som stadig ikke er set siden. Traditionen for at åbne sæsonen på Store Scene med en musical var skabt.

Musicals på Aarhus Teater 1950-2000

1949/50	Oklahoma	1983/84	My fair Lady
1950/51	Annie get your Gun	1983/84	Rocky Horror Show
1954/55	Masser af Guld	1984/85	Damernes Joey
1963/64	Gigi	1984/85	Godspell
1965/66	Kiss me, Kate	1985/86	A Chorus Line
1966/67	Boyfriend	1986/87	Kiss me, Kate
1967/68	Boyfriend	1986/87	Dagdrømmerbanden
1969/70	Canterbury Fortællinger	1987/88	La Cage aux Folles
1969/70	Spillemand på en Tagryg	1988/89	Thors Brudfærd
1970/71	Spillemand på en Tagryg	1991/92	Den forbudte Planet
1973/74	No No Nanette	1992/93	Aspects of Love
1974/75	Can-Can	1992/93	Den forbudte Planet
1975/76	Rose	1993/94	Jesus Christ Superstar
1975/76	Godspell	1994/95	Hurra for Blues Brothers
1976/77	Chicago	1995/96	Spillemand på en Tagryg
1977/78	Pippin	1995/96	Rocky Horror
1977/78	Åh, sikke'n herlig Krig	1996/97	Me and my Girl
1977/78	Der er en Rock i min Suppe	1997/98	Crazy for You
1978/79	Guys and Dolls	1998/99	Les Misérables
1979/80	West Side Story	1998/99	Peter Pan
1980/81	Sweet Charity	1998/99	Fame
1981/82	Annie get your Gun	1999/00	Kameliadamen
1982/83	Succes, hvordan... Sådan!	1999/00	Carmen Negra
1982/83	Roserne bryder ud	2000/01	Piraterne fra Penzance

Aarhus Teaters sponsorer:

Nykredit

Martin

Aarhus Teater

Aarhus Teaters jubilæumssponsorer:

Ruth, Piratkongen og Frederik

Hurlum hejsaland *eller* Land Of Hope and Glory

Af Michael Bonnesen

DET ER EN UNDERLIG TANKE. Hvis hede-bølgen over London i sommeren 1878 havde været blot en smule længere, ville *H.M.S. Pinafore* være blevet kvalt i fødslen og taget af plakaten som en enestående fiasko. Pressemodtagelsen ved premieren i maj havde været kølig, publikum udeblev på grund af varmen i juni og juli, og hvis vejret ikke var slået om i august, ville den fremragende impresario og uundværlige tredje-part i makkerskabet Gilbert & Sullivan, Richard D'Oyly Carte, være gået fallit. Det strålende Savoy Theatre på Strand i London - det første teater i Europa, der erstattede gaslys med elektrisk lys - ville ikke være blevet bygget, det i eftertiden og udlandet endnu mere

berømte Savoy Hotel sammesteds heller ikke. Forfatteren William Schwenck Gilbert og komponisten Arthur Seymour Sullivan ville være gået hver til sit og have fulgt deres altid påtrængende lyst til at hellige sig mere »seriøse« løbebaner - Gilbert ville have gjort endnu et forsøg som skuespilforfatter, og Sullivan ville have flyttet hovedvægten til sin »anden karriere« som konservatoriegrundlægger, pædagog, dirigent, leder af den berømte korfestival i Leeds og komponist af salmer, oratorier, symfonier og romantiske storværker til det kongelige operahus, der var under opførelse. Pinafore-feberen ville ikke have fejlet hen over England, kontinentet og Amerikas Forenede Stater i 1879, *Piraterne fra Penzance* og *Mikadoen* ville ikke

være blevet skrevet, Jørgen Reenberg ville ikke være blevet verdensberømt i Danmark med Admiralens Vise, og så forskellige fænomener som *My fair Lady*, *Candide*, *Monty Pythons Flying Circus*, Stephen Sondheims operetter og operaer og Tom Lehrers satiriske sange ville muligvis have eksisteret, men ikke i den slagkraftige, elegante og delvis vanvittige form, hvori vi kender dem i dag.

Men vejret vendte altså, *Pinafore* kom på alles læber, D'Oyly Carte måtte i hast udruste tre-fire ekstra kompagnier til at turnere med *Pinafore* i England og siden i Nordamerika, og da Sullivan - som var født i beskedne kår og havde en enestående elskelig evne til at omgås såvel høj som lav uden at

sætte sig selv over styr - i sommeren 1881 i selskab med sin nære ven, dronning Victorias næstældste søn, Hertugen af Edinburgh, begav sig ud på en sejlads, der bragte dem til tsar Alexander IIs hof i Skt. Petersborg, til Christian IX's hof på Fredensborg og et besøg i Tivoli og derefter til flådehavnen i Kiel, blev han modtaget af den tyske kronprins, den senere kejser Wilhelm II, der på fejlfrit engelsk til ære for komponisten foredrog - ja, Admiralens Vise fra *Pinafore*.

I efteråret 1879 sendte Richard D'Oyly Carte en trup over Atlanten til New York, hvor pirat-opførelser af *Pinafore* længe havde trukket et stort publikum uden at betale en øre i afgifter til de britiske ophavs-mænd. Den juridiske hensigt var at

Piratkongen og Frederik

foranstalte en såkaldt copyright-opførelse af *Pinafore*, som skulle sætte en stopper for piraternes lukrative forretning. Gilbert sagde ved den lejlighed, at han sådan set var ligeglad med pengene, men at »piraterne ødelagde hans fordøjelse« - og faktisk var det piraterne i New York, der gav ham ideen til titlen *The Pirates of Penzance*. Han havde gennem nogle måneder arbejdet på librettoen under titlen *The Brigands* - frit efter Offenbachs operette *Les Brigands* - og senere *The Robbers*, Røverne, hvorved han fik inddraget Schillers skuespil og Verdis opera af samme navn i sit satiriske forlæg. Men det endte altså med Piraterne, i øvrigt titlen på en opera af Bellini, som stod Sullivans hjerte nær, og uropførelsen med undertitlen *The Slave of Duty*, Pligtens Slave, fandt sted på Fifth Avenue Theatre efter

et hektisk forløb - Sullivan havde glemt sine skitser til musikken hjemme i England og måtte rekonstruere hele 1. akt efter hukommelsen, og selve ouverturen blev først færdig tidligt om morgenen på selve premiere-dagen, den 31. december 1879. Gilbert satte i scene og Sullivan dirigerede premieren i New York, men selve uropførelsen havde - igen af copyright-grunde - fundet sted nogle timer forinden i det afsides liggende Royal Bijou Theatre i Paignton på den engelske sydkyst, hvor et af de turnerende Pinafore-kompagnier opførte Piraterne i skitseform, i de forhåndenværende kostumer og med rollehæfterne i hænderne efter en hastig prøve.

Premieren i London fulgte tre måneder senere, den 3. april 1880,

og blev ligesom i New York en triumf for triumviratet Gilbert, Sullivan og D'Oyly Carte, som her ikke alene konsoliderede en betydelig formue men også et samarbejde, som kom til at vare indtil 1896. Savoy-teatret mellem Strand og Embankment blev indviet i 1881, Savoy-hotellet sammesteds få år senere, og The Savoy Operas blev et internationalt begreb, synonymt med varemærket Gilbert & Sullivan, med titler som *Patience*, *Iolanthe*, *Princess Ida*, *The Mikado*, *Ruddigore*, *The Yeomen of the Guard*, *The Gondoliers* og *Utopia Limited*.

»Aktieselskabet Utopia«? Dette var årene, hvor telefonen, forbrændingsmotoren, dampturbinen, elektriciteten og de bærende stålkonstruktioner holdt deres indtog, hvor der blev fundet guld i Transvaal, hvor

britiske tropper »åbnede« Burma, Indien, Egypten og Afrika, hvor Kipling blev Imperiets skjald, og hvor slagordet »Handelen følger flaget« fik håndgribeligt indhold i dronning Victorias Land of Hope and Glory, alt imens G and S i værk efter værk gjorde grin med mytologiske guder, kvaksalvere, flåden, hæren, politiet, lovgiverne, retsvesenet, dødsstraffen, pligten, æstetismen og Oscar Wilde og kvindesagen. Dronningens yndling, premierminister Benjamin Disraeli udtalte, at han »bortset fra en tarvelig markedsplads aldrig havde set noget så afskyeligt« som *H.M.S. Pinafore*.

I sin biografaktuelle og prisbelønnede udstyrsfilm *Topsy-Turvy* - titlen betyder Rundtpågulvet, et kaotisk boblende fantasiland, hvor alt er vendt på hovedet - har instruktøren

Ruth og Frederik

Mike Leigh et skarpt blik for den ulasteligt civiliserede og ubrydeligt muntre omgangstone i victorianismens England, men også for de massive fortrængninger, det lurende vanvid og den sorte sociale undergrund, som udgør bagsiden af den joviale høfligheds sportsmanship og fremskridtstroens imperiale fortræffelighed. Vi ser de tavse og tålmodige tjenestefolk downstairs, der diskret lyster deres herskabers mærkværdige luner upstairs, og vi ser kvinderne i Gilberts og Sullivans liv, der må ty til drømmefortællinger og eventyrhandlinger i håb om at råbe deres tonedøve og travle mænd op til erkendelse af ensomheden, aborterne og den følelsesmæssige armod i deres liv på den victorianske hustru-piedestal. Gilbert var ikke kun en funklende vittig satiriker, men også et stykke af en skeptiker og misantrop. Hans fader, marinelægen William Gilbert senior, havde litterære ambitioner og sagde: »Fra min tidligste barndom har det latterlige trængt sig ind i alle mit livs handlinger. I hele min tilværelse er jeg blevet hjemsoget af det absurde«. Sønnen arvede denne troldsplint og elskede at berette, hvordan han som toårig på grund af en barnepiges fejltagelse var blevet bortført af brigands, røvere, under et ophold i Napoli og først blev tilbageleveret, da faderen udbetalte en løsesum på 25 pund sterling (fundet for de

penge, må man sige i lyset af hans senere karriere). Historien er sand, og Gilbert, der aldrig lod noget gå til spilde, vævede den ind i handlingen i *Pinafore*, *Piraterne* og *The Gondoliers*. Den mørke side af hans vid kom også frem, da han i New York blev skamroset af en dame, der forguede hans musik (hun mente: Sullivans) i endnu højere grad end dear Baytch's (hun mente: Bachs) og spurgte, om Baytch mon komponerede noget nyt? Madam, Bach is not composing, he is decomposing, svarede Gilbert. Kære frue, Bach komponerer ikke, han komposterer.

Publikum elskede *Piraterne* ved premiererne, men både New York Times og The Times i London mente, at Sullivan bortødslede sine talenter på Gilberts tekst. Gilberts

figurer og optrin er ikke komiske i sig selv, lød indvendingen, men alene i kraft af de personer og begivenheder i samtiden og de skuespil og operaer, de gør grin med. Gilbert skriver med andre ord ikke komedier, men parodier; og Sullivan må derfor give afkald på ægte lyrisk eller komisk musik og i stedet underordne sig ordene.

Denne kritik er ikke helt skæv, men Sullivan havde også sine fornøjelser: I *Piraterne* er der optrin og musik, der parodierer både Smedekoret (sigøjnerkoret) og bortførelsesscenen i Verdis opera *Trubaduren*, Leonoras bøn i *Skæbnens Magt*, arier af Donizetti og valse af Gounod, sange af Schubert og patriotiske hymner til dronning Victoria. Ved urpremieren i Paignton sluttede *Piraterne* med en harsk satire over det arvelige medlemskab

af Overhuset:

*We know what limpid wisdom runs
From Peers and all their eldest sons.
Enrapt the true-born Briton hears
The wisdom of his House of Peers*

*And if a noble lord should die
And leave no nearer progeny.
His twentieth cousin takes his place
And legislates with equal grace.*

*How doubly blessed that glorious land
Where rank and brains go hand in hand.
Where wisdom pure and virtue hale
Obey the law of strict entail.*

*No harm can touch a country when
It's ruled by British Noblemen.*

Men inden premiererne i New York og London blev disse linier - af rent musikalske grunde - strøget af Sullivan til fordel for en strengere gennemkomponeret finale. Og dermed levede han op til Gilberts definition af en ægte G&S: »Et gennemført farceagtigt emne behandlet på gennemført alvorlig vis«.

MICHAEL BONNESEN er udsendelsesleder ved Danmarks Radios P1 og var tidligere, i årene 1980-94, teater-, musik- og operamedarbejder ved dagbladene *Politiken* og *Information*. Han er blandt forfatterne til *Gyldendals Musikhistorie* og har redigeret eller leveret bidrag til håndbøger, tidsskrifter og leksika.

SANGE I

Piraterne fra Penzance

Mabel og Frederik

OUVERTURE

<i>Piratens skål</i>	Piraterne & Samuel
<i>Fra Frederik var en lille purk</i>	Ruth
<i>Jeg lever og dør som Kong Pirat</i>	Piratkongen & piraterne
<i>Falske kvinde</i>	Frederik & Ruth
<i>Op ad stejle bjerge</i>	Døtrene, Edith & Kate
<i>Hør på min bøn</i>	Frederik, Edith, Kate & døtrene
<i>Vildfarne lam</i>	Mabel & døtrene
<i>Hør, hvad gør vi nu?</i>	Edith, Kate & døtre
<i>Hvor himlen dog er smuk og blå</i>	Døtrene, Mabel & Frederik
<i>Vent, nu må vi ikke glemme</i>	Frederik, døtrene & piraterne
<i>Stop slyngler</i>	Mabel, Samuel, Generalmajor Stanley, døtrene & piraterne
<i>Jeg er den helt igennem topmoderne generalmajor</i>	Generalmajor Stanley, døtrene & piraterne
<i>Bølgens barske, rå barbar</i>	Generalmajor Stanley, Piratkongen & ensemble
<i>Finale</i>	Ensemble

PAUSE

II AKT

<i>Tør nu tåren bort</i>	Mabel & døtrene
<i>Når en fjende trækker blank</i>	Politisergenten, Mabel, Edith, Generalmajor Stanley, politi & døtrene
<i>Nu til piraternes skjul!</i>	Frederik, Piratkongen & Ruth
<i>Da du forlod vort røverros</i>	Piratkongen, Ruth & Frederik
<i>Jeg er slet ikke blind</i>	Frederik, Ruth & Piratkongen
<i>Afsted, afsted, mit hjertes brand</i>	Ruth, Piratkongen & Frederik
<i>Alt er parat</i>	Mabel & Frederik
<i>Forlad mig ikke her alene og fortabt</i>	Mabel & Frederik
<i>Stakkels er den, der elsker én</i>	Mabel
<i>Nej, ingen klynk</i>	Mabel, Politisergenten, & politi
<i>Når vi skrider ind og håndhæver en lov</i>	Politisergenten & Politi
<i>Det er for sent nu</i>	Politisergenten & Politi
<i>En bande pirater fyldt med sang</i>	Piraterne, Politisergenten & politi
<i>Vi sniger os mod byttet som en kat</i>	Piraterne, Politi, Samuel, Frederik & Piratkongen
<i>Tys, tys! ik' en lyd!</i>	Frederik, Piraterne & Politi
<i>Brisen bejler dybt i knæ</i>	Generalmajor Stanley & ensemble
<i>Finale</i>	Ensemble

Ruth

Løjtnant Samuel og Piratkongen

Dramatikeren Gilbert

SIR WILLIAM
SCHWENCK
GILBERT
(1836-1911)

Engelsk dramatiker med en fortid som jurist og journalist. Debuterede som dramatiker med en "burlesque" i anledning af julen. Skrev tillige sketches til forskellige entertainere.

I 1870 blev hans i dag ukendte skuespil *Palace of Truth* opført på teatret i Haymarket – efterfulgt af *Pygmalion and Galatea*, der blev en meget stor publikumssucces. På

Court Theatre spilledes en række af Gilberts populære komedier med titler som *Sweethearts* og *Broken Hearts*. Samarbejdet med komponisten Arthur Sullivan begyndte for alvor i 1875 med *Trial by Jury* (Retten er sat, Det Kgl. Teater, 1963), og samarbejdet blev af største betydning for dem begge, selvom det sjældent foregik gnidningsløst.

W. S. Gilbert skrev også libretti til andre komponister, men kun varemærket Gilbert & Sullivans værker havde potentiale til at overleve på scenen. Gilbert anvendte i 1889 sine indtægter til at finansiere bygningen af Garrick Theatre på Charing Cross Rd. i London. I 1907 blev han adlet.

OPHAVSRET?

På en bygning i East Twentieth Street, New York, kan man finde følgende inskription: "På denne plads komponerede Sir Arthur Sullivan *Piraterne fra Penzance* i 1879." Hvordan denne, meget engelske operette, blev ikke bare færdiggjort, men også produceret i Amerika, er en fascinerende del af partnerskabet Gilbert & Sullivans historie.

Efter Gilbert & Sullivans succes med operetten *H.M.S. Pinafore* i 1878, satte adskillige amerikanske kompagnier deres egen version op i USA. Dette dog uden at betale for rettighederne. (dengang gjaldt rettighederne landet for førsteopførelsen).

For at undgå lignende misbrug med deres nye operette, *Piraterne fra Penzance*, besluttede de, sammen med deres producent Richard D'Oyly Carte, at producere operetten i Amerika. Nytårsaften 1879 havde *Piraterne fra Penzance* under stor festivitas premiere på New Yorks Fifth Avenue Theatre.

Denne opførelse var dog ikke den første. Et par timer tidligere var verdenspremieren på *Piraterne fra Penzance* gået nærmest upåagtet hen på et lille teater, Royal Bijou Theatre, Devonshire i England. Denne bizarre urpremiere var sat i scene for ligeledes at sikre Gilbert & Sullivans rettighederne i England.

Komponisten Sullivan

SIR ARTHUR
SULLIVAN
(1842-1900)

Engelsk komponist med uddannelse fra Royal Academy of Music i London, hvortil han senere blev knyttet som lærer i komposition. Også konservatoriet i Leipzig havde i en årrække nær kontakt til Sullivan.

Arthur Sullivan var meget produktiv inden for de fleste musikalske

genrer, men hans internationale berømmelse skyldes først og fremmest operetterne i samarbejdet med W. S. Gilbert, hvoraf *Mikadoen* blev en verdenssucces med det samme. I København spillede Casino og Folketeatret således samtidig *Mikadoen* i 1892 – efter at den først var blevet præsenteret i provinsen, blandt andet i Århus i 1887.

Af Sullivans operaer fremhæves især *Ivanhoe* (1891), inspireret af Walter Scotts eventyrlige roman, ligesom han skrev scenemusik til flere Shakespeare-forestillinger.

Arthur Sullivan blev adlet i 1883 og ligger begravet i St. Paul's Cathedral.

Pirat, Papegøje & Ruth

Mabel

PIRATERNE FRA PENZANCE

Ny version af Gilbert & Sullivans musical

OVERSÆTTELSE Hans Kragh-Jacobsen
ISCENESÆTTELSE & KOREOGRAFI Lisa Kent
KOREOGRAFASSISTENT Samantha Murray
KAPELMESTER Mogens Dahl
SCENOGRAFI Terry Parsons
MUSIKALSKE ARRANGEMENTER Søren Dahl
KAMPINSTRUKTØR Hother Bøndorff
LYSDESIGN Peder Jacobsen
LYDDDESIGN Kim Engelbrecht

PIRATKONGEN Michael Hasselflug
SAMUEL, HANS LØJTNANT Jens Horn
FREDERIK, PIRATLÆRLING Caspar Phillipson
RUTH Anne-Vibeke Mogensen
GENERALMAJOR STANLEY Jens Pedersen
POLITISERGENTEN Bue Wandahl
GENERALMAJOR STANLEYS DØTRE:
MABEL Ditte Højgaard Andersen
PHOEBE Johanna Lindholm
FLORENCE Linda Myrberg
BEATRICE Elinor Westin
GERTRUDE Mette Dahl
EDITH Randi Winther
KATE Mette Grosbøll
ISABEL Laura Kold

PIRATER / POLITI:
Thorkild Andreassen | Kim Brandt,
Lars Frederiksen | Martin Karlsson,
Gregor Michaj | Peter Secher Schmidt,
Anders Thorhauge | Mikkel Stubbe Teglbjærg

ORKESTER:
Edi Premate (repetitør/keyboard)
Nigel Cook (repetitør/keyboard)
Allan Dahl Hansen (keyboard)
Lars Daugaard (slagtøj)
Henrik Svenning (slagtøj)
Jan Jacobsen (klarinet)
Kim Mikkelsen (bas)
Niels Jacob Nørgaard (trombone)
Peter Rasted (trompet)
Niels Hoppe (reeds)
Lars Frederiksen (fløjte/piccolo)

Politisergenten

PIRATERNE FRA PENZANCE

Ny version af Gilbert & Sullivans musical

PREMIERE STORE SCENE 15. September 2000

Forestillingens varighed:

Ca. 2 timer og 15 min. inkl. pause.

Originaludgaven præsenteret på Broadway
af New York Shakespeare Festival:

PRODUCER ... Joseph Papp

INSTRUKTØR ... Wilford Leach

MUSICAL UDGAVER ... William Elliott

KOREOGRAFI ... Garciela Daniele

*Denne opsætning opføres med tilladelse fra Josef
Weinberg Limited på vegne af Music Theater
International, New York*

FORESTILLINGSLEDER: Claus Mydtskov

REGISSØRER: Andrew Tristram, Connie Bang

SUFFLI: Birgitte Hansen

DYREREKVISITTER: Barbara Freud Magnus

AFVIKLING LYS:

Knud Jacobsen, Jens Holm Larsen

AFVIKLING LYD:

Andreas A. Carlsen, Caspar Ravn

AFVIKLING SCENE:

Lars Bach, Jan Holm Nielsen, Jørn Olesen

AFDELINGSLEDERE:

SCENE, SNEDKER- OG MALERSAL:

Knud Brodersen

SKRÆDDERSAL: Hanne Gissel

FRISØRSALON: Britta Høxbro

REKVISIT: Viggo Bay

TONEMESTER: Kim Engelbrecht

PR & MARKETING: Theis Petersen

KONTROL & PROGRAMSALG: Finn Arentzen

TEKNISK CHEF: Jens Ravn

DEKORATIONSCHIEF: Jørn Walsøe

KONTORCHIEF: Ralf Rudfeld

SOUSCHEF: Leif Due

TEATERCHIEF: Palle Jul Jørgensen

FORLAG: Clear Cut LTD

URPREMIERE: 1981, New York

PROGRAMREDAKTION:

Jørgen Heiner, Agnete Krogh og Leif Due

FOTO FRA AFSLUTTENDE PRØVER: Jan Jul

PROGRAM & PLAKAT DESIGN: Pacesetters

TRYK: Phoenix-Trykkeriet

Et forenet Europa

Bag aftenens musical er både iscenesætter og koreograf Lisa Kent, hendes assistent Samantha Murray og scenograf Terry Parsons hentet hertil fra England. Alle tre har før gæstet teatret, Lisa Kent og Samantha Murray på opsætningerne af *Me and my Girl* og *Crazy for You* i 1996 og 1997, og Terry Parsons på *Fame* i 1999. Det danske islet leveres af kapelmester Mogens Dahl – som iøvrigt fungerede som kapelmester på både *Me and my Girl* og *Crazy for You* – og hans bror, Søren Dahl, som står for de musikalske arrangementer.

Lisa Kent

Iscenesættelse og koreografi

Lisa Kent er uddannet på Bush Davies School of Theatre Arts i England. Karrieren startede med dans, og efterhånden som hun føjede sang

og skuespil til, blev det til flere og flere opgaver for TV og på London's West End teatre.

Musikalkarrieren startede for Lisa som sanger og danser i originalopsætningen af Andrew Lloyd-Webbers *Evita* på Prince Edward Theatre, hvor hun også spillede Perons elskerinde. Derudover har hun optrådt i *Little Me*, *Peter Pan* og *Me and my Girl*, hvor hun også fungerede som koreograf- og instruktør-assistent.

Lisa har siden 1988 helt helliget sig arbejdet som instruktør og koreograf. Igennem årene er det blevet til

koreografi til en moderne ballet over Mozarts *Requiem* og opera-instruktør på Massenets *Cherubin*, begge dele i Wien. Hun har iscenesat *Me and my Girl* i England, det tidligere Østberlin og Sydafrika. Af andre opgaver kan desuden nævnes iscenesættelse af *Promenaid III* og pantomimen *Jack and the Beanstalk*, mens koreografiopgaverne omfatter *Little Shop of Horrors*, *The secret Diary of Adrian Mole* og *The Music Man* og *Paint your Wagon* - i Regents Park for The New Shakespeare Company og *Mikadoen* for The D'Oyle Carte Opera.

På Aarhus Teater har hun ligeledes iscenesat og lavet koreografi til *Me and my Girl* i 1996 og *Crazy for You* i 1997.

I Danmark har hun desuden stået for iscenesættelse og koreografi til Århus Musical Trups opsætning af *Hair* i 1996.

Siden hun sidst besøgte Danmark har Lisa iscenesat *The Styne Way* på London Palladium samt lavet koreografi til *On a Clear day You can see forever* på Bridewell Theatre i London.

Piratkonten, Frederik og Mabel

Samantha Murray

Assistent

Samantha Murray er født i Yorkshire, England. Hendes uddannelse omfatter The Royal Ballet School, Bush Davies og Guildhall. Samantha har deltaget i West End-produktionen *42nd Street* på Theatre Royal, London. Derudover har hun bl.a. medvirket i *My fair Lady*, *Some Like it Hot* med Tommy Steele, *West Side Story* og *Seven Brides for seven brothers*, *Pacific Overtures*, *Carousel*, *Cavalcade* af Coward samt *Me and my Girl*, hvor hun udover at danse også fungerede som koreografi-assistent.

Af TV- og filmarbejde kan bl.a. nævnes *Indiana Jones and the Last Crusade* og *Sherlock Holmes* (Granada TV), samt et utal af reklamer. Desuden har Samantha koreograferet og medvirket i *Peter Pan* som Mrs. Darling og *Tiger Lily*.

Hun har assisteret Lisa Kent på *The Shyne Way* - en gallakonzert på London Palladium, hvor hun skabte koreografien til et danse-nummer med den legendariske Chita Rivera.

Sidst Samantha besøgte Aarhus Teater var det også som Lisa Kents højre hånd i opsetningen af *Me and my Girl* i 1996 og *Crazy for You* i 1997. Senest har hun deltaget i og lavet koreografi til *Sweet Charity* på Victoria Palace Theatre i London, spillet *Olga* i *Singing in the Rain* på Leicester Haymarket Theatre, spillet *Sausage Girl* i *Beauty and the Beast* på Dominion Theatre samt lavet koreografi til *The Fantasticks* på Kings Theatre, London

Mogens Dahl

Kapelmester

En målrettet dirigentkarriere har gjort Mogens Dahl til en meget benyttet orkesterleder, især når musik og sang smelter sammen. Det gælder både inden for det klassiske repertoire og musicalgenren. Mogens Dahl er uddannet cand. phil. i musikvidenskab fra Aarhus Universitet. Senere afsluttede han uddannelsen på Det Jyske Musikkonservatorium med direktion som hovedfag. Det er senere blevet til fortsatte dirigentstudier både herhjemme, i Sverige og Finland. Siden 1982 har han været en meget

benyttet kordirigent og er bl.a. syngemester på Den jyske Opera og fast dirigent for Det jyske Kammerkor. Det er siden blevet til et utal af direktionsopgaver bl.a. for Århus, Aalborg og Odense Symfoniorkestre samt Radiokammerkoret og Radio-underholdningsorkesteret. Hans første opgave på Aarhus Teater var Andrew Lloyd Webbers *Aspects of Love*, som han også turnerede med i 1992-93 for Det Danske Teater. Siden har han dirigeret forestillingerne *Me and my Girl*, *Crazy for You* og *Les Misérables* på teatret.

Mogens Dahl har bl.a. dirigeret i Staats-theater Kassel Opernhaus i Tyskland, med stor succes på Skandinavisk Opera i Stockholm med et interskandinavisk operaprojekt (*Runkårlek*), dirigeret på Den fynske Opera (*V. Majakovskij*) og på Den jyske Opera (*Barberen i Sevilla*) samt Systema Naturae på Den Anden Opera i København. Mogens Dahls karriere omfatter desuden radio, TV- og pladeproduktioner.

Søren Dahl

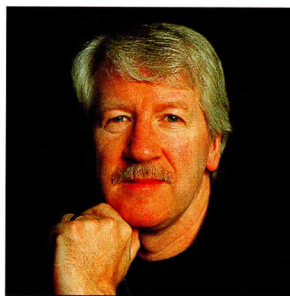
Musikalske arrangementer

Søren Dahl, musiker, komponist, arrangør, pianist m.v., er uddannet musikpædagog fra Det Kongelige danske Musikkonservatorium, videreuddannet i London i musical- og filmkomposition. Han har skrevet musik til flere teaterstykker på landdels-scenerne og i København. Søren Dahl har nyarrangeret musik til adskillige musikteaterforestillinger,

bl.a. *Fame*, *Pinafore*, *Rocky Horror*, *Made in Aarhus* og *Gemboerne*. Det er ligeledes blevet til en del kapelmesteropgaver samt musik til spillefilm, diverse dokumentarfilm og radioteater. På DR-TV har Søren Dahl optrådt i bl.a. *Skattefri Lørdag*, *Det' ren Kage mand* og *Monicas Musikkrog*. Søren lavede i 1998 sit eget show *Mit Liv som Hund* og har ellers optrådt med Finn Nørbygaard og Jette Torp i *Biz*, med Jacob Haugaard og De Nattergale. Søren Dahl satte i efteråret 1999 ny musik til Johannes Møllehaves sangtekster til Aarhus Teaters opsetning af *Emil fra Lønneberg*. Søren Dahl skriver i øjeblikket på en stor opgave for Danmarks Radio til udsendelse i december 2000. Til oktober debutterer han desuden - sammen med Kristian Borregaard - som forfatter.

Politikorpset

Terry Parsons

Scenografi

Terry Parsons er en af Englands mest markante teaterdesignere og er bedst kendt for sine imponerende musicals. Han har ligeledes designet adskillige forestillinger fra verdenslitteraturen

- fra Shakespeare til Ionesco. Han har over 35 produktioner bag sig i Londons West End, inklusive *Grease*, Noel Cowards *Present Laughter*, *Annie get your Gun*, *Some like it Hot*, *South Pacific*, *Singing in the Rain*, *Lend me a Tenor*, *Silly Cow*, *When we are Married* og *Can-Can*. I 1999 designede Terry Parsons verdenspremiererne på *The Mask*, *Spiderman* og *Caspar* i England, samt kostumedesign for Sian Phillips som Marlene på Broadway i New York. I Danmark har Terry tidligere lavet scenografi og kostumer til *Grease* på Nørrebro Teater og Odense Teater og *Fame* - en samproduktion mellem Odense og Aarhus Teater i 1999.

AARHUS TEATERS PERSONALE

SÆSON 2000 - 2001

TEATERCHEF:
Palle Jul Jørgensen

SOUSCHEF:
Leif Due

TEKNISK CHEF:
Jens Ravn

KONTORCHEF:
Ralf Rudfeld

DEKORATIONSCHEF:
Jørn Walsøe

SEKRETER:
Berit Jørgensen

SKUESPILLERE:

Anne-Vibeke Mogensen
Camilla Einfeldt
Dorthe Hansen Carlsen
Karen-Lis Ahrenkiel
Kirsti Kærn
Merete Hegner
Merete Voldstedlund
Stinne Hedrup

Anders Baggesen
Bue Wandahl
Caspar Phillipson
Ejnar Hans Jensen
Henning Olesen
Hother Bøndorff
Jan Linnebjerg
Jens Pedersen
Jens Zacho Bøye
Kim Veisgaard
Lars Høy
Martin Ringsmose
Mikkel Vadsholt
Niels Ellegaard
Victor Marcussen

SÆSONENS
GÆSTESKUESPILLERE:

Anna Kongstad
Betty Glosted
Caroline Drasbæk
David Rousing
Ditte Højgaard Andersen
Jens Horn
Johanne Dal-Lewkovitch
Karl Erik Christophersen
Ken Vedsegaard
Klaus Wegener
Lars Dammark
Maibritt Saerens
Mette Frank
Mette Kolding
Michael Hasselflug
Mikkel Stubbe Teglbjærg
Morten Burian-Hansen
Morten Nørby
Ole Wegener
Pauli Ryberg
Thomas Milton
Trine Pallesen

SÆSONENS ISCENESÆTTERE:

Asger Bonfils
Christoffer Berdal
Hans Rosenquist
Henriette Holm Nielsen
Jørgen Heiner
Kim Bjarke
Kim Dambæk
Lars Junggreen
Lennart Hansen
Lisa Kent
Madeline Røn Juul
Mogens Pedersen
Pelle Koppel
Peter Dupont Weiss
Søren Iversen
Ulla Thordal-Christensen
Vibeke Wrede

SÆSONENS SCENOGRAFER &
KOSTUMEDESIGNERE:

Anette Hansen
Birgitte Mellentin
Calle von Gegerfelt
Carsten Kristensen
Jørn Walsøe
Kim Witzel
Kristian Vang Rasmussen
Marianne Junge
Terry Parsons
Marianne Nilsson

SÆSONENS OVERSÆTTERE
& DANSKE FORFATTERE:

Gustav Wied
Hans Kragh-Jacobsen
Hans Rosenquist
Henrik Krogholt
Ludvig Holberg
Morten Holm-Nielsen
Niels Brunse
Peer Hultberg
Pelle Koppel
Peter Laugesen
Simon Boberg
Steffen Gliese
Timm Mehrens

SÆSONENS KOMPONISTER &
KAPELMESTRE:

Edi Premate
Erling D. Bjerno
Fuzzy
James Head
Mogens Dahl
Niels Søren Hansen
Søren Dahl

SÆSONENS KOREOGRAFER:

Chris Blackwell
Esa Alanne
Lisa Kent

Generalmajor Stanleys dotre

Frederik og Piratkongen

DRAMATURGER:
Jørgen Heiner
Ryszard Taedling

HUSDAMATIKER:
Erling Jepsen

TALEPÆDAGOG:
Ivan Køhler

SUFFLI:
Anette Walsøe
Birgitte Hansen
Hanne Wolff Clausen

ADMINISTRATION:
Bente Bak
Helle Hansen
Jonna Thomsen
Kis Giver
Majbritt Hansen
Ruth Hansen

PR & MARKETING:
Afdelingsleder
Theis Petersen
Agnete Krogh
Anne Lykke Nielsen
Tine Juhl Sørensen
Fotograf Jan Jul

IT:
Kurt Bøje
Faith Post

AKIVAR:
Per Brink Abrahamsen

ABONNEMENTS- &
BILLETSERVICE:
Abonnementssekr.
Finn Schriver
Aase Kiil Jensen
Bendi Christensen
Jette Rask
Lone Bergholdt

REGI:
Koordinator Claus Mydtskov
Bruno Nielsen-Boreas
Andrew Tristram
Joe Otterstrøm
Trine Tue

MASKINMESTER:
Jørgen Prip

SCENEN:
Afdelingsleder
Knud Brodersen
Koordinator Lars Fog
Koordinator
Lars Bach Hansen
Find Mølgård Jensen
Jan Holm Nielsen
René Nielsen
Jørn Olesen
Søren Sørensen
Anders Djørup

SNEDKERSAL:
Bent Sørensen
Jens Andersen
Verner Bang
Erik Wisler

MALERSAL:
Anne-Marie Kjer
Aage Arbjerg Hansen
Ruth Grønborg
Michael Odgaard Andersen

SMEDEVÆRKSTED:
Jens Villesen
Svend Christensen

REKVISITAFDELINGEN:
Rekvisitør Viggo Bay
Steen Jonassen

SKRÆDDERSAL:
Afdelingsleder Hanne Gissel
Kostumier Mehmet Hilmi
Conni Møldrup
Gurli Radich Johansen
Henny Andersen

Ingrid Brande
Kirsten Themsen
Lone Frikke
Viggo Eriksen

FRISØRER:
Afdelingsleder Britta Høxbro
Bente Hytte Rasmussen
Ellen Margrethe Nielsen
Lis Zesach Kesje

PÅKLÆDERE:
Ritha Stegger Madsen
Lars Ryegaard Rasmussen

LYS & LYD:
Tonemester Kim Engelbrecht
Andreas Alsing Carlsen
Koordinator Knud Jacobsen
Niels Emil Larsen
Bo Høgh Jensen
Jens Holm Larsen
Jesper Ahnfeldt-Møllerup
Peder Jacobsen

TEATERTEKNISK
ASSISTENTELEVER:
Jacob Rosenberg
Line Bjergø
Silja Rønnow
Jeppe Laris

KANTINEN:
Bestyrer
Gurli Stjerne Christensen
Hanne Birgitte Jensen
Anne Gammelby Meigaard

VAGTMESTRE:
Knud Steen Bak
Jørn Greffel
Willy Bjerre Pedersen

KONTROL & PROGRAMSALG:
Overkontrollør Finn Arentzen
Camilla Daa Rønning
Claus Andersen
Hans Mahncke
Jan Christensen

Kim Lang
Leif Andersen
Marie Østergaard Sørensen
Poul E. Christensen
Randi Lykke Foged
Sara Bruun Nielsen
Stinne Marie Nørregaard
Villy Madsen

BESTYRER AF TEATRETS BARER:
Thomas Hintze

RENGØRING:
Inspektør Inga Konradsen

SKUESPILLERSKOLEN:
Rektor Hans Rosenquist
Sekretær Grethe Nielsen
Producent/bibliotekar
Birgitte Klit Kjær

LÆRERE:
Carsten Fromberg
Caspar Phillipson
Ellen Lunde
Eyvind Andersen
Finn Hesselager
Gerald Fischer
Helle Møller
Hother Bøndorff
Inge Dinesen
Kim Veisgaard
Lisbet Waagner
Mads Thygesen
Niels Søren Hansen
Per Skriver
Thyge Thygesen
Torum Kjöllner

ELEVER:
4. ÅRS:
Laura Drasbæk
Brita Ann Larsen
Camilla Lohmann
Laura Müller
Johannes Hillersborg
Anders Holst
Holger Ø. Kristensen
Lars B. Pihl

3. ÅRS:
Barbara Hesselager
Mette Mai Langer
Laura Kvist Poulsen
Olaf Højgaard
Kasper Leisner
Jacob Lohmann
Jochim Malling
Bardur Persson

2. ÅRS:
Dina Al-Erhayem
Nanna Buhl Andresen
Charlotte Guldberg
Laura Ljungdahl
Karoline Munksnæs
Thomas Agerholm
Joen Hovgaard
Jonatan Spang Olesen

1. ÅRS:
Pil Egholm
Karin Heinemeier
Josephine Nørring
Charlotte Rathnov
Mikkel R. Arndt
Thomas Guldberg Madsen
Mads N. Riisom
Troels Thorsen

DRAMATIKERUDDANNELSEN:
Uddannelsesleder
Janicke Branth
Sekretær Bente Bak

STUDERENDE:
Kasper Hoff
Line Wegger Jensen
Martin Kreisberg
Christian Løllike
Mads Mazanti
Lene Marie Olsen

Aarhus Teaters ensemble samt gæsteskuespillere

LÆS MERE PÅ WWW.AARHUSTEATER.DK

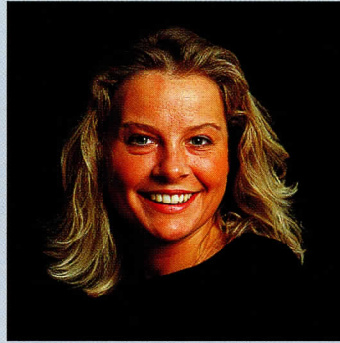
Aarhus Teaters hjemmeside er sponsoreret af Mobilix og udviklet af Runemedia

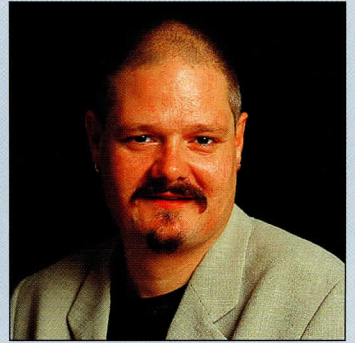
Caspar Phillipson
(Frederik)

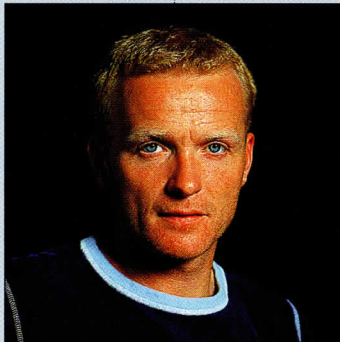
Anne-Vibeke Mogensen
(Ruth)

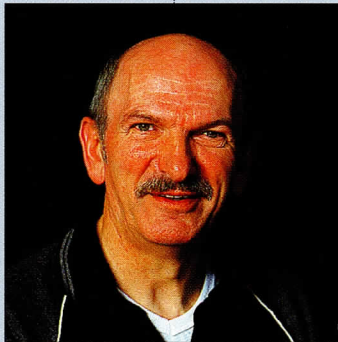
Ditte Højgaard Andersen
(Mabel)

Michael Hasselflug
(Piratkongen)

Bue Wandahl
(Politisergenten)

Jens Pedersen
(Generalmajor Stanley)

Jens Horn
(Løjtnanten Samuel)

Politisergenten, Ruth, Generalmajor Stanley og hans døtre

Aarhus Teater

100 år

"Teatret satte i aften en rekord med hensyn til hede og ilde lugt, som vistnok lastrummet i et slaveskib ville have ondt ved at stikke. For fakirer og selvpinende devischer, der ville døde deres kød må teatret være fortræffeligt, men man skulle virkelig tro, at aarhusianerne snart for alvor rejste sig mod en sådan fortsat nyden gennem lidelse."

Af Boje Marstal

JA, SÅDAN HAR DER STÅET I AVISEN

ENGANG - endda i Aarhus Stiftstidende. Ikke ligefrem nogen rosende udtalelse om Aarhus Teater - og aldeles ikke noget at citere her i et festligt jubilæumsprogram skulle man synes. Men rolig, bare rolig - det er i virkeligheden ikke det her teater det drejer sig om, teatret der i år runder de hundrede år.

Det er denne bygnings forgænger der måtte stå for skud, og det måtte den tit og ofte da attenhundretallet lakkede mod enden. Forgængeren lå i Kannikegade, og det skal retfærdigvis siges, at denne teaterbygning engang havde været noget nær byens stolthed. Men dette "engang" var i 1890'erne meget længe siden, og bygningen var langsomt men sikkert gået i forfald.

Der var jo det med pengene - der findes vist ingen teatre i verden der ikke kender til økonomiske vanskeligheder, og det gamle Aarhus Teater var ingen undtagelse. Der var aldeles ikke råd til en sådan luksus som almindelig vedligeholdelse.

Aarhusianerne gik godt nok i deres teater, men forholdene blev værre og værre. Ventilationen var som nævnt i avisen under al kritik - hvis der altså overhovedet var nogen ventilation. Og så var der det med brand-faren. I 1881 brændte det store Ring-teater i Wien - en forfærdende katastrofe hvor en masse tilskuere indebrændte. Det satte tanker i gang i Aarhus, men det kom der nu ikke noget ud af i første omgang. Wien lå jo heldigvis

så dejligt langt væk - Men faren var der. I måned-skriftet "Jylland" skrev teater-direktør Poul Friis i 1892 i en opsats om danske provinsteatre blandt andet: "... men værst af dem alle er dog teatret i Aarhus.

Påklædningsværelserne ligger oppe på loftet bag sofitterne. I ildebrandstilfælde synes skuespillerne redningsløst fortabt. Der er rigtig nok anskaffet et knudetov, ved hjælp af hvilket de under en påkommende ildebrand skal entre fra loftet ned på gaden. Under mit sidste ophold i Aarhus spurgte jeg en dag hvor dette tov var. Ingen anede det. Men langt om længe fandt vi det - nede i kælderen blandt en bunke andet skrammel. Som bekendt er det jo ved teaterbrande sofitterne og snore-loftet

der først må holde for. Hvad skal da skuespillerne gribe til når redningsknudetovet ligger forsvarlig gemt i kælderen? Og så på scenen! Ingen plads mellem kulisserne - gamle udslidte dekorationer. Der er heller ikke nogen foyer - kort sagt: ikke spor af hygge."

1892. Nu måtte der ske noget. Aviserne kastede sig over den gamle bygning - det er jo altid rart at have noget at rakke ned på - og kravet om en fornyelse begyndte at presse sig på.

Der var sket så meget i Århus i tiåret forinden - Sct. Clemensbroen var bygget, og det havde grebet radikalt ind i hele byplanlægningen. Den gamle bispegård og husene omkring domkirken var revet ned.

Bispetorget var skabt, og arkitekten Vilhelm Dahlerup der i 1870'erne havde givet København et splinternyt kongeligt teater - han vejrede morgenluft og indsendte en fiks og færdig tegning til en teaterbygning på torvet - stort set der hvor teatret ligger i dag.

Men en fiks og færdig arkitekttegning er én ting - et byråd noget ganske andet. Hvorfor vedtage noget i dag når det kan udsættes til i morgen. "Skulle vi ikke ad erfaringens vej vinde kundskab til hvor stor en del af pladsen der behøves til torvebrug, og hvor meget der som følge heraf kunne rådes over til andet øjemed". Med andre ord - den fine professor Dahlerup gled ud i mørket.

Men ideer var der nok af. En af dem in-volverede et aktieselskab med støtte fra københavnske banker. Men - københavnske banker - byrådet i Aarhus betakkede sig. Endnu måtte man nøjes med "den gamle svedekasse" som folkeviddet døbte bygningen i Kannikegade.

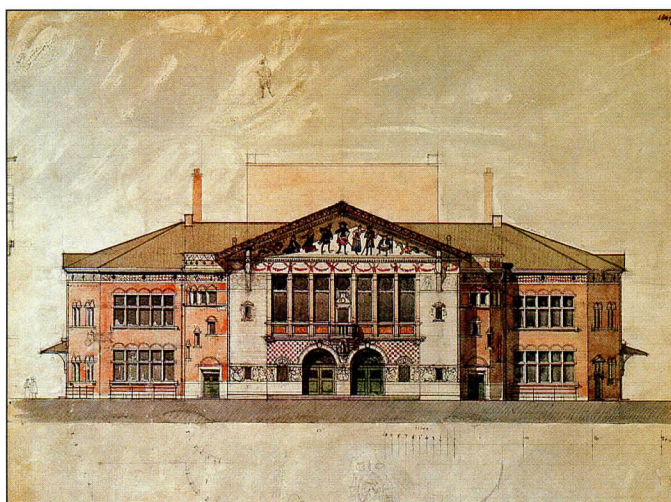
Men så kom der endelig gang i sagerne. En kreds af byens bedre borgere fandt sammen i december 1895 og kunne allerede måneden efter foreligge offentligheden et fuldt færdigt program. Man havde endda en tegning over et kommende teater parat, men det blev heller ikke til noget - byrådet var ikke tilfreds med en placering på det gamle teaters plads, nu var man omsider moden til den store beslutning: selvfølgelig skulle 'Aarhus ny Theater' ligge på Bispetorget. Og endelig kom så arkitekten Hack Kampmann ind i billedet.

Kampmann var en betydelig arkitekt - han er manden bag politigården i København, udvidelsen af Glyptoteket sammesteds, told-kammeret i Århus og Randers Statsskole for bare at nævne få eksempler på hans virke. Men også Kampmann havde sit at kæmpe imod denne gang - hans teater fyldte for meget, han måtte revidere sine planer og rykke bygningen længere tilbage,

der hvor den ligger nu. Og der skulle skaffes penge, mange penge endda. Først måtte byens spidser pænt punge ud - blandt andet betalte Otto Mønsted et klækkeligt beløb. Mønsted var manden der som den første i landet havde skabt en fabrikation af det såkaldte "kunstsmør" - altså margarine. Oven i købet i Århus.

Derefter måtte offentligheden holde for. Opførelsen af teatret var jo, som det hed, "en borgersag, og for det ny Theater vil det være af væsentlig betydning, om de flest mulige af borgerne ere aktionærer. Des større bliver interessen for theatrets præ-

renoncere på to kjoler". Manden slog til, og hun fik sine aktier. Nu så det hele lovende ud - men nye projekter har altid modstandere. Der er altid nogen der er sure når der for eksempel skal bygges broer - og teatre. Først var det galt at man havde knyttet sig så fast til denne Hack Kampmann. Burde der ikke have været udkrevet en konkurrence? Og hvad med økonomien, den hellige økonomi? Og konsekvenserne? Ville Mariager nu også forlange at få et teater?? Ejeren af "svedekassen" rykkede ud. Han kunne sort på hvidt opregne hvor galt det måtte gå. Med største henrykkelse noterede han sig hvor

Aarhus Teater (ARKITEKTENS TEGNING)

stationer, og des større bliver hermed theatrets indtægter og aktionærernes udbytte. Theatrets opførelse skal udføres af medlemmer af aktieselskabet. Derfor har det også praktisk betydning for alle håndværkere og leverandører at være aktionærer".

Og folk købte skam pænt aktier i foretagendet. Der var endda små solskinshistorier som den om en håndværker der købte tre aktier a' 100 kroner. Derefter spurgte hans kone om hun ikke for sin part måtte tegne to aktier "idet hun samtidig erklærede sig villig til at

mange teatre i indland og udland der i tidens løb var gået konkurs. Men desværre var der jo Folke-teatret i København - det gik aldeles udmærket!

Og det gik også i Århus. Det gik som det så ofte går i de folke-komedier som teatret i sine hundrede år har opført: de gode sejrede til sidst. I februar 1899 blev grundstenen nedlagt og bare halvandet år senere stod bygningen færdig, så overdådigt udsmykket at betegnelsen "Nordens smukkeste teater" blev hæftet på den. Jo, der

stod nu Aarhus Teater med sin imponerende facade. Der er mindelser i den om græske templer - ikke for ingenting havde Kampmann nogle år forinden været i Grækenland sammen med brygger Jacobsen - men guderne er her erstattet af Holbergfigurer. Og det var netop Holberg der stod på plakaten ved den højtidelige åbningsforestilling den 15. september 1900 - for præcis hundrede år siden. Erasmus Montanus gik over scenen, efterfulgt af en lille opera som den dengang så berømte August Enna havde komponeret til lejligheden. Det siger sig selv at alt hvad der kunne krybe og gå af honorarios var tilstede - og stemningen var høj. Teatret var jo byens ejendom, hele økonomien bag det hvilede på aktionærerne - syv hundrede aarhusianere havde medvirket.

Nu har det så stået i hundrede år, og hundrede år er lang tid. Den 15. september 1900 - jo, den første bil var netop kommet til landet, trukket gennem tolden af en hest (der stod af gode grunde ikke noget om biler i toldernes reglementer, men en hestevogn ved man da hvad er) - og endnu skulle der gå et helt år før brødrene Wright i USA foretog de første rejehop med verdens første flyvende maskine. Og nede i Italien sad en vis Marconi og eksperimenterede med radiobølger uden at ane at hans opfindelse tredive år senere skulle blive en alvorlig konkurrent til netop - Aarhus Teater. For selvfølgelig gik det ikke altid så glat som man kunne have ønsket det. Teatret har haft sine kriser, sine op- og nedture sådan som alle teatre har det i verden - og det måtte i Besættelsens sidste fase indkassere en hilsen fra Schalburgkorpset i form af en bombe der nær havde gjort en ende på det hele.

Men det står der altså endnu, klar til at tage hundrede år mere. Og som man altid trøstende siger til gamle mennesker der når den selv samme høje alder: de første hundrede år er de værste! ■

BOJE MARSTAL er programmedarbejder på Danmarks Radio, hvor han har været vært ca. 800 gange på den klassiske morgenmusik og leverandør af næsten 400 af de kulturhistoriske "Danmark Kort" som kan høres hver morgen 7.55 på P1. Han er desuden tidl. docent ved Vestjysk Musikkonservatorium i Esbjerg

Piratkongen, Ruth og Frederik

Generalmajor Stanleys døtre

Vi ønsker Aarhus Teater

Tillykke

med 100 års jubilæet

